

**ПОКРАЈИНСКИ ЗАВОД
ЗА СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ**

**Извештај и закључци са округлог стола за стручну подршку
супервизорима групе 2**

Тема: „Корисници са зависним поремећајем личности професионални изазови у организовању адекватног облика социјалне заштите“
Организатор и реализатор: Светлана Продановић, супервизорка ЦСР Бач
Датум одржавања: 1.3.2024. године у ЦСР Бач

У организацији Центра за социјални рад Бач 1.3.2024. (у даљем тексту Центар) одржана је прва групна супервизија групе 2 у 2024. години, у форми округлог стола под називом „Корисници са зависним поремећајем личности професионални изазови у организовању адекватног облика социјалне заштите“.

На округлом столу присуствовали су супервизори ЦСР Врбас, Мали Иђош, Сомбор, Бачка Паланка, Бач, Нови Сад, Беочин, Суботица, Оџаци и саветнице за социјалну заштиту Покрајинског завода за социјалну заштиту Татијана Грнчарски, Наташа Милић Теофиловић и Весна Давидовић.

У првом делу супервизорка Центра Светлана Продановић је упознала супервизоре са теоријским оквиром зависног поремећаја личности (дефиниција зависног поремећаја личности, његове манифестације, маскирани симптоми) и психолошким концептом „научене беспомоћности“ (психолошке димензије и њени узроци). У првој вежби супервизори су имали задатак да наведу факторе који спречавају објективну процену способности корисника (особине водитеља случаја, системске и културолошке факторе и генералне особине корисника). Супервизори су навели следеће особине водитеља случаја: неискуство, предрасуде, неодлучност, непреузимање одговорности. Од системских и културолошких фактора навели су: мала средина, недовољно стручног кадра, проблеми у организацији посла, пребацивање одговорности само на водитеља случаја, недовољно локалних услуга социјалне заштите или неискоришћеност постојећих. Од особина корисника навели су: субмисивно понашање, ограничене интелектуалне способности, емоционална нестабилност и одсуство иницијативе. У наставку дат је први део приказа случаја из праксе Центра који је био у предмет дискусије о професионалним тешкоћама у раду са корисницима са зависним поремећајем личности, навођени су примери добре праксе и етичке дилеме са аспекта хуманитарног права (у смислу ограничавања пословне способности). У сличним случајевима супервизори су најчешће покретали поступак делимичног лишења пословне способности и постављања старатеља из редова ЦСР. На питање које дијагностичке инструменте користе у процени капацитета корисника са зависним поремећајем личности супервизори су навели пре свега Скалу

функционалне ефикасности, сложили су се да то није довољно за квалитетну процену и да је потребно користити и друге инструменте.

У другом делу округлог стола у другој вежби супервизори су подељени у две групе и задатак је би да на основу приказа случаја излистају индикаторе напретка на путу осамостаљивања и ризике за напредак у раду са конкретним корисником из праксе Центра. Наведени су следећи индикатори напретка: веће учешће у располагању приходима, развијене вештине за обављање свакодневних послове у кући и имању. Од ризика наведени су следећи: пасивност и ригидност корисника, ограничавање самосталности од других људи у окружењу и прецењене способности за самостално одлучивање. После представљања резултата супервизори су упознати са другим делом приказа случаја.

У завршном делу у дискусији расправљало се о оптималном односу степена старатељске заштите и подстицања еманципације штићеника и проблема „презаштићавања“ од стране водитеља случаја.

Као закључак констатовано је да код особе са зависним поремећајем личности као корисника различитих права и услуга социјалне заштите сам поремећај је често „маскиран“ иза других симптома (лењост, површност, неодговорност, незаинтересованост) често су „залеђени“ у својој позицији (кретање по утабаним стазама, страх од свега новог), стигматизовани су у друштву и да на њихове потребе систем често нема адекватан одговор. Најчешће се лишавају пословне способности (често делимично у погледу располагања новцем и имовином), у локалним срединама приметан је недостатак алтернативне подршке и адекватних локалних услуга. Констатовано је да је неопходна помоћ и подршка корисницима са овим поремећајем, да у границама својих могућности, доносе одлуке које се тичу њиховог свакодневног живота.

Округли сто је био квалитетно организован и реализован и размењена су драгоцене искуства из праксе.

Следећи округли сто супервизијске групе 2 ће организovati Центар за социјални рад Апатин.

4.3.2024. године

Извештај сачинила:

Наташа Милић Теофиловић

Саветница за социјалну заштиту

Матични број: 08860076

ПИБ: 104466557

ЈБКЈС: 80054

Република Србија
Аутономна Покрајина Војводина
Покрајински завод за социјалну заштиту

Нови Сад, Булевар
Михајла Пупина 25
office@pzs.gov.rs

021/425-836
021/425-854
www.pzs.gov.rs